

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ifølge det samtidig fremsatte Forslag til Lov om Pressens Brug bortfalder Lov af 3. Januar 1851 om Pressens Brug samtidig med, at den nye Presselov træder i Kraft. Den i Retsplejelovens § 170, 4de Stykke, indeholdte Bestemmelse om Adgang for den, der efter den nugældende Presselovs Regler kan ifalde Ansvar for Indholdet af et trykt Skrift, til at nægte Vidnesbyrd med Hensyn til en Forgængers Ansvar, maa herefter udgaa; efter den foreslaaede Ansvarsordning bliver der ikke Spørgsmaal om Optagelse af en tilsvarende Regel. — Ifølge § 170, 5te Stykke, kan Redaktøren og Redaktionssekretæren ved et offentligt Blad nægte Vidnesbyrd om Hjemmelsmanden til en i Skriftet optaget anonym Artikel, medmindre Sagen angaar en Forbrydelse, der kan medføre Fængselsstraf, eller den angaar Brud paa Tavshedspligt, der paahviler nogen i offentligt Hverv; da Bestemmelsen slutter sig nøje til Rets-

plejelovens § 170, 4de Stykke, er dens Indledning omredigeret, hvorhos „offentligt Blad“ for at opnaa Overensstemmelse med den i Presselovforslaget benyttede Terminologi er ændret til „her i Riget trykt periodisk Skrift“. Det foreslaas, at Vidnesbyrd om Hjemmelsmanden ogsaa skal kunne afkræves Redaktøren og Redaktionssekretæren, naar Sagen er rejst for at søge den unavngivne Forfatter draget til Ansvar efter § 6 i den nye Presselov, hvilket dog kun kan ske, naar Redaktøren ikke har Bopæl her i Landet, eller naar det har vist sig, at en Erstatning ikke kan inddrives hos Redaktøren og Udgiveren, jfr. § 6, Stk. 5 og 7. At Vidnesbyrd kan afkræves Redaktøren og Redaktionssekretæren i de i Presselovforslagets § 7 omhandlede Tilfælde følger i de Tilfælde, hvor denne Regel kan forventes at blive anvendt, allerede af Retsplejelovens § 170, 5te Stykke, i dens nuværende Affattelse.